

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Opatiji
Maršala Tita 4
51410 Opatija

Poslovni broj P-1262/2022-51

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, po sutkinji Ani Župić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Marije Nikić iz Rijeke, Srdoči 60, OIB: 67215452872, koju zastupa punomoćnica Jelena Majstorović, odvjetnica u Rijeci, protiv tuženika: 1. Jasne Flod iz Rijeke, Franje Matkovića 21, OIB: 69693101424, koju zastupa punomoćnik Vedran Skočibušić, odvjetnik u Delnicama, 2. Danijele Pišpek iz Zagreba, Milana Ogrizovića 13, OIB: 96203603222, 3. OTP banka d.d. Split, Ulica Domovinskog rata 61, OIB: 52508873866 (kao sljednika Splitske banke d.d. Split), kojeg zastupaju punomoćnici odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu Goran Veljović, Merima Ibrahimović, Ivana Bilić Komparić, Vladimir Veljović i Alan Alagić u Puli, 4. Eos Matrix d.o.o. Zagreb, Horvatova 82, OIB: 76674680107, radi utvrđenja ništavosti ugovora, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 13. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužiteljice, punomoćnik tuženice Jasne Flod i punomoćnika tuženika OTP banke d.d., a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika Eos Matrix d.o.o., po objavi od 27. kolovoza 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da su ništave i da nemaju pravni učinak odredbe Ugovora o kreditu br. 62148/04 od 09.02.2004. o jamstvu kao osiguranju vraćanja kredita sklopljenog između četvrtotuženika kao sljednika trećetuženika kao kreditora i prvotužene Jasne Flod kao korisnika kredita iz točke 8 a,b i c Ugovora koji se odnose na tužiteljicu Mariju Nikić kao jamca-platca."

II. Utvrđuje se da su nepostojeće odredbe Ugovora o kreditu br. 62148/04 od 09.02.2004. o jamstvu kao osiguranju vraćanja kredita sklopljenog između četvrtotuženika kao sljednika trećetuženika kao kreditora i prvotužene Jasne Flod kao korisnika kredita iz točke 8 a,b i c Ugovora koji se odnose na tužiteljicu Mariju Nikić kao jamca-platca.

III. Stavlja se izvan snage Izjava o suglasnosti zapljene od 09.02.2004. kao javnobilježnička isprava temeljem koje se dopušta ovrha na plaći tužiteljice, koju prima kod poslodavca, ovrha zapljenom svih računa tužiteljice otvorenih kod bilo koje banke, štedionice ili pravne osobe koja obavlja poslove pravnog prometa, ovjerena kod javnog bilježnika Vesne Čuzele pod br. Ov-2069/04 od 10.02.2004. te se stavljaju izvan snage sva druga sredstva osiguranja.

IV. Svaka stranka snosi svoj trošak.

r i j e š i o j e

I. Dopušta se preinaka tužbe isticanjem eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva.

II. Odbacuje se prijedlog radi osiguranja privremenom mjerom koji glasi:

"Zabranjuje se četvrtotuženiku – protivniku osiguranja prisilna naplata, zapljenom mirovine koju prima i zapljenom novčanih sredstava po svim računima tužiteljice otvorenim kod bilo koje banke, štedionice ili osobe koja obavlja poslove pravnog prometa isplatom

- 8.724,43 Eur s naslova glavnice,
- 66.80 Eur troškova i naknade,
- 10.008,71 Eur kamate obračunate od 10.03.2016.,
- zatezne kamate obračunate od idućeg dana pa do isplate,
- svih troškova koji nastaju u postupku naplate Izjave o zapljeni plaće od 09.02.2004.

sve temeljem aktiviranja Izjave o zapljeni plaće od 09.02.2004. br. Ov-2069/04.

Ova privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnosti okončanja parničnog postupka po tužbi tužiteljice protiv prvotužene Jasne Flod, drugotužene Danijele Pišpek, trećetuženika Splitske banke d.d. i četvrtotuženika Eos Matrix d.o.o., radi utvrđenja ništavosti Ugovora o kreditu koji se vodi kod naslovnog suda pod br. P-2420/16.

Ova privremena mjera dostavlja se Fina-i i HZMO na provedbu."

Obrazloženje

1. U ovoj pravnoj stvari tužiteljica je ustala tužbom protiv tuženika 1. Jasne Flod, 2. Danijele Pišpek, 3. Societe generale- Splitska banka d.d. i 4. Eos Matrix d.o.o., radi utvrđenja da su ništave i da nemaju pravni učinak odredbe Ugovora o kreditu br. 62148/04 od 9. veljače 2004. godine o jamstvu kao osiguranju vraćanja kredita

sklopljenog između četverotuženika Eos Matrix d.o.o. kao sljednika trećetuženika Splitska banka d.d. kao kreditora i prvotužene Jasne Flod kao korisnice kredita iz točke 8 a, b i c Ugovora koji se odnose na tužiteljicu kao jamca-platca te radi stavljanja izvan snage Izjave o suglasnosti zapljene od 9. veljače 2004. godine kao javnobilježničke isprave temeljem koje se dopušta ovrha na plaći tužiteljice, ovrha zapljenom svih računa tužiteljice, ovjerena kod javnog bilježnika Vesne Ćuzela pod brojem Ov-2069/04 od 10. veljače 2004. godine te se stavljaju izvan snage sva druga sredstva osiguranja te radi utvrđenja su ništave i da nemaju pravni učinak odredbe Ugovora o kreditu br. 62165/04 od 9. veljače 2004. godine o jamstvu kao osiguranju vraćanja kredita sklopljenog između četverotuženika Eos Matrix d.o.o. kao sljednika trećetuženika Splitska banka d.d. kao kreditora i drugotužene Danijele Pišpek kao korisnika kredita iz točke 8 a, b i c Ugovora koji se odnose na tužiteljicu kao jamca-platca, kao radi stavljanja izvan snage Izjave o suglasnosti zapljene od 9. veljače 2004. godine kbr. Ov-2068/04 od 10. veljače 2004. godine.

2. Ovaj je sud presudom poslovnog broja P-2420/2016 od 28. siječnja 2020. godine, ispravljenom rješenjem poslovnog broja P-2420/2016 od 19. ožujka 2020. u cijelosti udovoljio tužbenom zahtjevu, no Županijski sud u Šibeniku je po žalbama tuženika Jasne Flod i OTP banke d.d. presudom i rješenjem poslovnog broja GŽ-515/2020-5 od 5. rujna 2022. ukinuo prvostupanjsku presudu u točki I. i II. izreke (kojom je utvrđeno da su ništave i da nemaju pravni učinak odredbe Ugovora o kreditu br. 62148/04 od 9. veljače 2004. godine o jamstvu kao osiguranju vraćanja kredita sklopljenog između četverotuženika kao sljednika trećetužene kao kreditora i prvotužene Jasne Flod kao korisnice kredita iz točke 8 a, b i c Ugovora koji se odnose na tužiteljicu kao jamca-platca i kojom je stavljena izvan snage Izjava o suglasnosti zapljene od 9. veljače 2004. godine kao javnobilježnička isprava temeljem koje se dopušta ovrha na plaći tužiteljice, ovrha zapljenom svih računa tužiteljice, ovjerena kod javnog bilježnika Vesne Ćuzela pod brojem Ov-2069/04 od 10. veljače 2004. godine te se stavljaju izvan snage sva druga sredstva osiguranja), a ukinuta je odluka o troškovima postupka, dok je po žalbi tuženika OTP banke d.d. viši sud preinačio prvostupanjsku presudu u točki III. i IV. izreke i odbio tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi: "Utvrđuje se da su ništave i da nemaju pravni učinak odredbe Ugovora o kreditu br. 62165/04 od 9. veljače 2004. godine o jamstvu kao osiguranju vraćanja kredita sklopljenog između tuženika ad4) kao sljednika tuženika ad3) kao kreditora i tužene ad2) Danijele Pišpek kao korisnika kredita iz točke 8 a, b i c Ugovora koji se odnose na tužiteljicu Mariju Nikić kao jamca-platca. Stavlja se izvan snage Izjava o suglasnosti zapljene od 9. veljače 2004. godine kao javnobilježnička isprava temeljem koje se dopušta ovrha na plaći tužiteljice koju prima kod poslodavca, ovrha zapljenom svih računa tužiteljice otvorenih kod bilo koje banke, štedionice ili pravne osobe koja obavlja poslove pravnog prometa, ovjerena kod javnog bilježnika Vesne Ćuzele pod br. Ov-2068/04 od 10. veljače 2004. godine te se stavljaju izvan snage sva sredstva osiguranja."

3. Dakle, budući da je citiranom odlukom višeg suda pravomoćno odlučeno o tužbenom zahtjevu tužiteljice koji je temeljila nevaljanosti Ugovora o kreditu br. 62165/04 od 9. veljače 2004. i Izjave o suglasnosti zapljene od 9. veljače 2004. ovjerenoj kod javnog bilježnika Vesne Ćuzele pod br. Ov-2068/04 od 10. veljače 2004., čime je ujedno i pravomoćno okončan postupak protiv tuženice Danijele Pišpek u odnosu na koju je tužiteljica, uz tuženike Splitsku banku d.d. i Eos Matrix d.o.o., ustala

predmetnim tužbenim zahtjevima, u ponovnom postupku preostalo je odlučiti o tužbenom zahtjevu tužiteljice koji se odnosi na utvrđenje da su ništave i da nemaju pravni učinak odredbe Ugovora o kreditu br. 62148/04 od 9. veljače 2004. godine o jamstvu kao osiguranju vraćanja kredita sklopljenog između tuženika Eos Matrix d.o.o. kao sljednika tuženika Splitska banka d.d. kao kreditora i prvotužene Jasne Flod kao korisnice kredita iz točke 8 a, b i c Ugovora koji se odnose na tužiteljicu kao jamca-platca te radi stavljanja izvan snage Izjave o suglasnosti zapljene od 9. veljače 2004. godine kao javnobilježničke isprave temeljem koje se dopušta ovrha na plaći tužiteljice, ovrha zapljenom svih računa tužiteljice, ovjerena kod javnog bilježnika Vesne Ćuzela pod brojem Ov-2069/04 od 10. veljače 2004. godine te se stavljaju izvan snage sva druga sredstva osiguranja, a koji tužbeni zahtjevi su podneseni protiv tuženika Jasne Flod, Societe generale- Splitska banka d.d. i Eos Matix d.o.o.

4. Stoga će se u nastavku obrazloženja ove presude iznositi samo navodi i zahtjevi tužiteljice vezani za te tužbene zahtjeve, kao i odgovori i navodi ime tuženika Jasne Flod, OTP banke d.d. (kao pravnog sljednika Societe generale Splitske banke d.d.) i Eos Matix d.o.o. vezani za te zahtjeve.

5. Tako tužiteljica u tužbi u bitnom navodi da ju je u veljači 2004. Lenko Đeldum koristeći njihovo prijateljstvo nagovorio da bude jamac za kredit koji da namjerava ishoditi njegova rođakinja. Tako joj je tvrdio da je njegova rođakinja zaposlena u njegovoj tvrtki te da će kredit uredno vraćati, a ona da je pogodna za jamca jer da ima siguran i dobro plaćen posao. Uvjerena u istinitost njegovih tvrdnji, da je pristupila potpisivanju izjave o suglasnosti zapljene sastavljene dana 09. veljače 2004. koja je ovjerena kod javnog bilježnika Vesne Ćuzele 10. veljače 2004. pod brojem Ov-2068/04. Međutim, ona nikad nije pozvana na potpisivanje Ugovora o kreditu br. 62165/04 radi preuzimanja jamstva po tom Ugovoru. Naknadno je saznala da se pojavljuje kao jamac po još jednom kreditu kod iste banke. Dana 10. veljače 2004. da nije bila svjesna da je prilikom potpisivanja izjave broj OV-2068/04 potpisala i izjavu o zapljeni plaće pod brojem OV-2069/04 – koja joj je bila podmetnuta u svrhu osiguranja Ugovora o kreditu broj 62148/04 i to prvotuženoj Jasni Flod. To da je tek saznala nakon što ju je kontaktirala osoba imenom Iva Sorta Bilajac, drugi jamac po tom kreditu, koja je vodila parnicu radi utvrđenja ništavosti tog Ugovora kod Općinskog suda u Rijeci pod poslovnim broj P-602/06. Tada da je saznala da prvotužena Jasna Flod nije imala potrebnu kreditnu sposobnost te da je godinama prijavljena na Zavodu za zapošljavanje, ista da je bez primanja, bez vlastite imovine te da je dostavila podatak da ona s tim kreditom nema ništa i ista je na nagovor – Lenka Đelduma bila samo fiktivni korisnik tog kredita. Za dokazivanje kreditne sposobnosti za prvotuženu Jasnu Flod kao dužnika da je korištena krivotvorena dokumentacija. Ističe da je trećetuženik tražbinu po Ugovoru ustupio četvrtetuženiku Eos Matrix d.o.o. Ona da je dana 10. svibnja 2016. putem Fine utvrdila da je aktivirana izjava o zapljeni plaće pod brojem OV-2069/04 od strane četvrtetuženika tvrtke Eos Matrix d.o.o. – preuzimatelja tražbine. Protiv Lenka Đelduma da je vođen kazneni postupak radi prijave i krivotvorenja po brojnim kreditima kod Općinskog suda u Rijeci među kojima je predmetni Ugovor o kreditu br. 62148/04. Lenko Đeldum da je u poslovnici trećetuženika u Zadru imao potporu kako bi se ishodio kredit na ime prvotužene Jasne Flod i to na osnovu krivotvorene dokumentacije i bez prisutstva tužiteljice kod potpisivanja predmetnih Ugovora kojim bi preuzela jamstva. Jedina isprava koju da je ona potpisala da je izjava o suglasnosti zapljene plaće što nije dovoljno za prisilnu

naplatu protiv davatelja izjave budući da ona Ugovore br. 62148/04 i 62165/04 nije potpisala niti u prostorijama trećetuženika Splitska banka d.d. niti kod javnog bilježnika. Njen potpis kao jamca na izjavi o zapljeni plaće i mjenici ne zamjenjuje potpis jamca na Ugovoru o jamstvu tj. Ugovoru o kreditu br. 62148/04 i 62165/04 koji ujedno u točki 8a. sadrži odredbe Ugovora o jamstvu. Zatraženo je donošenje presude sadržaja kao u izreci.

6. Tuženica pod rednim brojem 1. Jasna Flod se u svom odgovoru na tužbu usprotivila tužbi i tužbenom zahtjevi u cijelosti. U odnosu na Ugovor o kreditu 62148/04 naglašava da iako je naznačena kao stranka Ugovora, ona da nije sudjelovala kod zaključenja tog Ugovora, ona da nikad nije bila u banci radi predmetnog Ugovora i isti da nije nikad potpisala. Za predmetni Ugovor da je doznala kad je banka krenula s prisilnom naplatom. Njoj da nije po predmetnom kreditu ništa isplaćeno niti da je ona ikakav novac tražila od banke ili Lenka Đelduma. Ona da s tim kreditom nema ništa. Prvotužena ističe da nije upoznata s činjenicama koje tužiteljica navodi odnosno da je tužiteljici izjava o zapljeni plaće bila podmetnuta na potpis jer da ona u tome nije sudjelovala. Navodi da se pojedina odredba Ugovora može utvrditi nišetnom samo ukoliko Ugovor može opstati bez te odredbe i ako ona nije bila uvjet Ugovora ili odlučujuća pobuda čl. 324 ZOO. U točki 7. Ugovora o kreditu br.62148/04 da je ugovoreno da će se kredit isplatiti samo ukoliko su pribavljena sva sredstva osiguranja. U točki 14. Ugovora stoji da Ugovor stupa na snagu kad korisnik kredita pribavi ugovorena sredstva osiguranja. Dakle, sudeći po sadržaju Ugovora jamstvo je bilo uvjet za njegovo zaključenje. Obzirom da je ona kao glavni dužnik i korisnik kredita bila potpuno kreditno nesposobna sredstvo osiguranja – jamci da su bili nužni preduvjet za kreditiranje kako bi se osiguralo pokriće za kredit. Da nije ugovoreno jamstvo, kredit da ne bi bio ni isplaćen. Tužiteljica da ne može zahtijevati utvrđenje ništetnost i samo pojedinih odredbi Ugovora o kreditu već njezin zahtjev da može biti usmjeren samo na utvrđenje ništetnosti cijelog Ugovora. Ona da nije potpisala Ugovor o kreditu pa da je takav ugovor svakako protivan Ustavu i moralu, slijedom toga da je i ništetan. Navodi da je moguće utvrđivati ništetnost cijelog Ugovora.

7. Tuženik pod rednim brojem 3. Societe generale- Splitska banka d.d. (koji je nesporno tijekom postupka promijenio tvrtku u Splitska banka d.d. te je potom pripojen trgovačkom društvu OTP banka d.d. i koji je stoga njegov univerzalni pravni sljednik) u odgovoru na tužbu je naveo da tužiteljica ne spori činjenicu potpisivanja izjave o suglasnosti. Iz predmetne izjave o suglasnosti zapljene kojom se tužiteljica obvezala kao jamac-platac podmiriti dospelu, a nepodmirenu tražbinu trećetuženika po Ugovoru o kreditu da predstavlja izjavu o jamstvu propisnu odredbom članak 105. ZOO-a. Tužiteljica je da svoju obvezu po navedenom kreditu preuzela potpisom izjave o suglasnosti zapljene broj koja je ovjerena kod javnog bilježnika dan nakon što je sklopljen Ugovor o kreditu u kojem se tužiteljica izričito jasno obvezala kao jamac-platac po Ugovoru o kreditu podmiriti dospelu, a nepodmirenu tražbinu tuženika.

8. Neosnovani su navodi tužiteljice da ista nije bila svjesna da je prilikom potpisivanja izjave preuzela obvezu vraćanja kredita budući se vrlo jasno i detaljno kao jamac-platac obvezala jamčiti trećetuženiku za eventualno dospjeli, a neplaćeni dug korisnika kredita. Trećetuženik navodi da bi bilo nevjerojatno da tužiteljica kao odrasla poslovno sposobna osoba ne bi znala što piše na dokumentima koje potpisuje. Opreza radi trećetuženik ističe da ukoliko bi tužiteljica i bila u zabludi prilikom potpisivanja

izjave o zapljeni, zabluda kao nesklad između volje i očitovanja bi eventualno mogla biti razlog poboynosti, a ne ništetnosti predmetne izjave kako da pogrešno navodi tužiteljica. Objektivni i subjektivni rok za poništaj da je sukladno članku 335. ZOO-a protekao jer da je isti godinu dana od saznanja za razlog poboynosti, odnosno 3 godine od sklapanja Ugovora pa da je stoga pravo tužiteljice da traži poništenje prestalo i da je predmetna tužba pokušaj da se vjerovnik – trećetuženik osujeti u namirenju svoje tražbine. Pojašnjava da su točkom 8. Ugovora samo taksativno navedena sredstva osiguranja predmetnog kredita pa da je tako navedeno da će kredit bit osiguran jamcem, izjavom o suglasnosti zapljene te mjenicom, dok je izjava o jamstvu dana tek potpisom i ovjerom izjave o suglasnosti zapljene. Da bi citirana točka 8. Ugovora bila ništetna sukladno odredbi članka 322. ZOO-a ista da bi trebala biti suprotna Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva za kojeg da tužiteljica nije dostavila niti jedan dokaz. Tužiteljica da ne čini vjerojatnim da bi bilo koja odredba Ugovora o kreditu bila ništava. Naglašava se da ukoliko bi se i utvrdila ništetnost predmetne odredbe ista za sobom ne bi povlačila ništetnost cijelog Ugovora o kreditu te da i nadalje ostaje na snazi pravovaljana i od strane tužiteljice neosporavana činjenica da je potpisala izjavu o suglasnosti zapljene koja u sebi sadrži i izjavu o jamstvu kojom tužiteljica kao jamac-platac jamči za eventualno dospelu, a neplaćeno dugovanje glavnog dužnika po ugovoru o kreditu koji je i dalje valjan. Navodi se da tužiteljica neosnovano ističe da je Lenko Đeldum u poslovnici trećetuženika u Zadru imao potporu radi dobivanja kredita na osnovu krivotvorene dokumentacije jer da za te navode tužiteljica nije dostavila nikakve dokaze. U potpunosti da je nejasno pozivanje tužiteljice na ništetnost iz razloga manje volja tj. nesklada volje i očitovanja budući da je tužiteljica sama navela da ju je Lenko Đeldum nagovorio na jamstvo po kreditu. Razlozi zašto je tužiteljica pristala biti jamac u ovom kreditnom odnosu da su nebitni za odluku u ovom sporu i da ne mogu biti predmet ovog postupka. Opreza radi ističe prigovor promašene pasivne legitimacije budući da je tvrtka Eos Matrix d.o.o. preuzela predmetnu tražbinu.

9. Tuženik pod rednim brojem 4. Eos Matrix d.d. je u odgovoru na tužbu naveo da tužba nije podobna za raspravljanje, ističe prigovor promašene pasivne legitimacije kao i prigovor zastare obzirom na protek prekluzivnog objektivnog roka. Navodi da petit tužbenog zahtjeva glasi na utvrđenje ništetnosti, a iz činjeničnog opisa tužbe u kojem da se tužiteljica poziva da nije bila svjesna da nešto potpisuje, da se upućuje na prijevarno postupanje trećih osoba, stoga da se radi o razlozima za poboynost Ugovora. Poništenje Ugovora zbog poboynosti da može tražiti samo ugovorna strana u interesu kojoj je poboynost ustanovljena. Na pasivnoj strani da može biti samo druga ugovorna strana, a ne i treća osoba koja u tom Ugovoru nije bila ugovorna strana. Tuženik Eos Matrix d.d. ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Nadalje pojašnjava da je odredbom čl. 335. ZOO-a propisan prekluzivni rok za podnošenje tužbe za poništenje poboynog pravnog posla. U konkretnom slučaju da su protekli i subjektivni i objektivni rok te da je tužiteljica prekludirana u tom pravu na podnošenje tužbe radi poboynosti pravnog posla. Tuženik Eos Matrix d.d. da nema nikakvih saznanja vezano za međusobne odnose tužiteljice i ostalih tuženika kao ni za okolnost sklapanja Ugovora o kreditu br. 62165/04 i izjave o suglasnosti zapljene br. Ov-2068/2004 budući da on nije sudionik tih pravnih poslova. U odnosu na Ugovor o kreditu br. 62148/04 izjavu o suglasnosti zapljene br. Ov-2069/04 četvrtetuženik ne osporava da je Ugovorom o cesiji zaključenim 22. prosinca 2015. tražbina trećetuženika prema tužiteljici ustupljena na novog vjerovnika društvo Eos Matrix d.o.o.

te da je novi vjerovnik dana 27. svibnja 2016. sukladno Zakonu o Fini i aktivirao izjavu o suglasnosti zapljene. Tužiteljica da je poslovno sposobna osoba te da se ne može pozivati da nije znala što potpisuje. Prilikom sklapanja Ugovora s bankom prvo da se sklapa glavni ugovor a poslije jamci da dostavljaju svoje garancije – izjave o suglasnosti zapljene. U svezi navoda tužiteljice o vođenju kaznenog postupka radi prijave i krivotvorenja četvrtotuženik da nema nikakvih saznanja. U konkretnom slučaju da ne postoji niti jedan zakonom određen razlog za ništetnost ugovora ili izjave o suglasnosti zapljene jer da isti nisu sačinjeni protivno Ustavu RH prisilnim propisima ili moralu društva, a osobito što da sklapanjem prijepornog Ugovora u svezi ponašanja tuženika Eos Matrix d.d. da se ne bi mogli karakterizirati njegovi postupci kao nedopušteni i nesavjesni. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev.

10. U tijeku ponovnog postupka tužiteljica je istaknula i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev koji glasi: „Utvrdjuje se da su nepostojeće odredbe Ugovora o kreditu br. 62148/04 od 09.02.2004. o jamstvu kao osiguranju vraćanja kredita sklopljenog između četvrtotuženika kao sljednika trećetuženika kao kreditora i prvotužene Jasne Flod kao korisnika kredita iz točke 8 a,b i c Ugovora koji se odnose na tužiteljicu Mariju Nikić kao jamca-platca.“ Sud je takvu preinaku, isticanjem dodatnog zahtjeva uz postojeći, prihvatio jer je o tom tužbenom zahtjevu bilo moguće odlučiti na temelju istih dokaza koji su predloženi u odnosu na prvopostavljeni tužbeni zahtjev pa je ocijenjeno da je dopuštanje preinake svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama (članak 190. stavak 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.- Odluka USRH, 84/08., 96/08.- Odluka USRH, 123/08.-ispravak, 57/11., 148/11.- pročišćeni tekst, 25/13., 89/14.- Odluka USRH, 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., dalje: ZPP-a).

11. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju priloženu spisu i to Izjavu o suglasnosti zapljene Marije Nikić kao jamca-platca po Ugovoru o kreditu 62148/2004 OV-2069/2004 (list 18 spisa), Ugovor o kreditu broj 62148/2004 od 09. veljače 2004. (list 19-20 spisa), rješenje Okružnog privrednog suda o registraciji tvrtke Jaz d.o.o. (list 21-31 spisa), potvrda tvrtke Jaz d.o.o. o visini primanja za prvotuženu (list 32-33 spisa), potvrda porezne kartice prvotužene (list 34-37 spisa), obračun plaće prvotužene (list 38-39 spisa), zahtjev FINE za prisilnu naplatu od dana 10. svibnja 2016. (list 41 spisa), izvod prometa za Mariju Nikić po tekućem računu (list 70 spisa), dopis HZMO-a (list 71 spisa), očevidnik FINE (list 72-75 spisa), presliku presude Općinskog suda u Rijeci poslovnog broja P-602/2006 (list 94-103 spisa), Županijskog suda u Požegi poslovnog broja GŽ-736/2008 (list 105-107 spisa), Pravilnik o kreditiranju građana Splitske banke (list 108-119 spisa), provedeno je grafološko vještačenje na okolnost je li tužiteljica potpisala Ugovor o kreditu 62148/2004 (nalaz i mišljenje (list 197-203 spisa), izvršen je uvidu u spise ovog suda poslovnog broja P-602/2006 i K-5136/2005, saslušana je svjedokinja Iva Sorta Bilajac, a saslušane su i tužiteljica i tuženica Jasna Flod.

12. Sud je u ponovnom postupku dopunski saslušao tuženicu Jasnu Flod i svjedokinju Ivu Sorta Bilajac, a po prijedlogu tužiteljice proveden je i dokaz saslušanjem svjedokinje Anđelke Miletić te grafološko vještačenje na okolnost je li

tuženica Jasna Flod potpisala Ugovor o kreditu broj 62148/2004 od 09. veljače 2004. Sud je navedene dokazne prijedloge tužiteljice prihvatio iako su predloženi nakon zaključenja prethodnog postupka, jer je ta činjenica postala sporna u fazi glavne rasprave (tuženica Jasna Flod ju je istaknula još u odgovoru na tužbu, no do ponovnog postupka koji je vraćen u fazu glavne rasprave tu činjenicu ni jedna strana nije izričito osporila). Stranka može, nakon što je određena činjenica osporena tek nakon zaključenja prethodnog postupka, predložiti nove dokaze i iznijeti nove činjenice kojima se očituje u odnosu na to osporavanje nakon zaključenja prethodnog postupka (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi Rev-930/2021-2 od 7. veljače 2024.). Sud na te okolnosti nije smatrao svrsishodnim saslušavati tužiteljicu jer je ista tijekom postupka isticala kako nije sudjelovala u postupku zaključenja Ugovora o kreditu, što je nedvojbeno i dokazala (kako će se nastavno obrazložiti) pa je jasno da o tome je li Jasna Flod potpisala predmetni Ugovor neposrednih i osobnih saznanja nije mogla imati.

13. Sud u ponovnom postupku nije cijenio mišljenje stalnog sudskog vještaka iz predmeta poslovni broj P-1252/2009 (list 13-17 spisa), Izjavu o suglasnosti zapljene Marije Nikić po Ugovoru o kreditu 62165/2004 OV-2068/2004 (list 10 spisa) i Ugovor o kreditu broj 62165/2004 od 09. veljače 2004. (list 11-12 spisa), jer se radi o dokazima vezanim za tužbeni zahtjev o kojem je donesena pravomoćna odluka.

14. Uvidom u Izjavu o suglasnosti zapljene od dana 09. veljače 2004. proizlazi da je Marija Nikić kao jamac-platac po Ugovoru o kreditu broj 62148/2004 kojim Ugovorom je odobren kredit korisniku kredita Jasni Flod iz Rijeke, F. Matkovića 21 dala Splitskoj banci kako je evidentno u točki 1 suglasnost uz ovlaštenje kreditoru – Splitskoj banci d.d. Split radi dospjelih tražbina temeljem ugovora kojim je korisniku kredita odobren kredit u iznosu od 15.000,00 € u kunsnoj protuvrijednosti uvećano za kamate redovne i zatezne, naknade i druge troškove, zapljenu dio njene plaće, mirovine odnosno drugog stalno i povremenog novčanog primanja koji da može biti i veći od 1/3 primanja. Marija Nikić je bila suglasna da se zaplijenjeni iznos izravno isplati na žiro-račun kreditora. U točki 2. Izjave jamac-platac bila je suglasna da se radi naplate svih dospjelih tražbina kreditora temeljem ugovora zapljene svi njeni računi kunski ili devizni otvoreni kod bilo koje banke, štedionice ili druge pravne osobe. Potpis Marije Nikić na predmetnoj Izjavi ovjeren je dana 10. veljače 2004. kod javne bilježnice Vesne Čuzele pod poslovnim brojem OV-2069/2004.

15. Uvidom u Ugovor o kreditu broj 62148/2004 utvrđeno je da je isti zaključen u Poslovnici Zadar dana 09. veljače 2004. i to između ugovornih strana Splitske banke d.d. Split kao kreditora, Jasne Flod iz Rijeke, F. Matkovića 21 kao korisnice kredita, Marije Nikić iz Rijeke, Srdoči 60 kao jamca-platca i Ive Sorte Bilajac iz Opatije, Nova cesta 232 kao jamca-platca. Temeljem odluke od 09. veljače 2004. kreditor Splitska banka d.d. Split odobrila je kredit korisnici kredita u iznosu od 15.000,00 € u kunsnoj protuvrijednosti. Isti je bio bez određene namjene s rokom otplate od 84 mjeseca uz kamatnu stopu 10,29% godišnje uz naknadu za obradu zahtjeva, efektivnu kamatnu stopu. U svezi sredstva osiguranja navedeni su jamci, izjavu o suglasnosti zapljene i bianco mjenice. Pod 8a jamci su preuzeli obvezu kao jamci-platci te je navedeno da kreditor može tražiti ispunjenje obveze bilo od korisnika kredita bilo od jamaca ili od svih u isto vrijeme. Pod 8b u svezi sredstva osiguranja navedena je izjava o suglasnosti zapljene, a pod 8c mjenice.

16. U svezi odobrenja kredita kod Splitske banke podnositeljica zahtjeva Jasna Flod iz Rijeke, F. Matkovića 21 dala je svoje osobne podatke te izjavila da je upoznata s točkom 12. Ugovora o kreditu u kojem je navedeno da su korisnik kredita sudužnik i solidarni jamci pristali da u slučaju neplaćanja anuiteta iz točke 8. Ugovora kreditor može temeljem ugovora provesti neposredno ovrhu na cjelokupnoj imovni korisnika kredita, sudužnika i solidarnih jamaca radi naplate svih tražbina koje proizlaze iz predmetnog Ugovora.

17. Jaz d.o.o. je kao poslodavac Jasne Flod popunio je obrazac u svrhu korištenja kredita od strane Splitske banke dana 06. veljače 2004.

18. Iz dopisa Eos Matrixa d.o.o. upućenog FINI po predmetu izvansudske ovrhe temeljem zadužnice ovjerene kod javnog bilježnika pod poslovnim brojem OV-2069/2004 proizlazi da je Eos Matrix obavijestio nadležno tijelo da je temeljem Ugovora o cesiji zaključenog dana 22. prosinca 2015. između Societe Generale – Splitske banke d.d. Split postao zakoniti vlasnik dospjelih, a neplaćenih potraživanja sudužnika Marije Nikić. Tom obavijesti dostavljena je FINI na prisilnu naplatu zadužnica dužnika Marije Nikić te izdan nalog da joj se zapljene iznos od 8.724,43 € glavnice, 66,80 € troškova i naknade, 10.008,71 € kamata obračunatim do 10. ožujka 2016. i zatezne kamate obračunate od idućeg dana pa do isplate i posebno svih troškova koji nastaju u postupku naplate predmetne zadužnice. Zatraženo je da se potraživanje po navedenoj zadužnici podmiri u cijelosti u korist društva Eos Matrix d.o.o.

19. Iz dostavljene dokumentacije na listu 70-75 spisa proizlazi da je Eos Matrix protiv tužiteljice pokrenuo prisilnu ovrhu na njezinoj mirovini na način da je aktivirao Izjavu o zapljene plaće poslovni broj OV-2069/2004 i to putem FINE gdje je uvršten u redoslijed na 3. mjestu. Istodobno je istu Izjavu o zapljene plaće poslovni broj OV-2069/2004 aktivirao i kod HZMO-a pa provodi ovrhu izravno na mirovini tužiteljice.

20. Uvidom u predmet poslovnog broja P-602/2006 utvrđeno je da se postupak vodio u pravnoj stvari tužiteljice Ive Sorte Bilajac protiv tuženih Jasne Flod i Societe Generale – Splitske banke d.d. Split, Poslovnice Zadar, radi utvrđenja ništavosti Ugovora. Tom prvostupanjskom presudom u točki 1. utvrđeno je da su ništave i da nemaju pravni učinak odredbe Ugovora o kreditu broj 62148/2004 od 09. veljače 2004. o jamstvu kao osiguranju plaćanja kredita sklopljen između tuženika Splitske banke d.d. Split kao kreditora i korisnika kredita iz točke 8a, b i c Ugovora koji se odnose na tužiteljicu Ivu Sorta Bilajac. Točkom 2. stavljeno je izvan snage izjava o suglasnosti zapljene od 09. veljače 2004. koja je ovjerena kod javnog bilježnika Marije Grozdanić Dekleva pod brojem OV-1833/2004 i stavljena izvan snage mjenica serijskog broja A04370212. Odlučujući o žalbi tuženika Županijski sud u Požegi je odlukom GŽ-736/2008 od 27. rujna 2010. odbio žalbu drugotuženika i u cijelosti potvrdio raniju citiranu prvostupanjsku presudu poslovnog broja P-602/2006.

21. Uvidom u ovosudni predmet poslovnog broja K-513/2005 utvrđeno je da je protiv okrivljenika Lenka Đelduma dana 15. lipnja 2009. donijeta presuda kojom je Lenko Đeldum proglašen krivim budući da je radi pribave znatne protupravne imovinske koristi doveo nekog lažnim prikazivanjem činjenica u zabludu pa je uz ostalo u točki 24. optužen i za djelo što je 09. veljače 2004., u nakani da se ishodovanjem

kredita domogne nepripadne znatne dobiti, zatražio od Jasne Flod da mu bude dužnik za kredit, a od Marije Nikić i Ive Sorta Bilajac da mu budu jamci za kredit te da na svoje ime, a za njegov račun budu nositelji kredita, neistino pritom iste uvjeravajući da će kreditnu obvezu osobno uredno i u roku izvršavati jer da je vlasnik TD "MA-LE. Petrol" d.o.o. koja da uspješno posluje, a da mu novčana sredstva dobivena od ovog kredita trebaju radi širenje poslova u istom, premda tu kreditnu obvezu nije kanio otplaćivati svjestan da je njegova tvrtka u blokadi. Isti je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 6 mjeseci. Odlučujući o uloženoj žalbi Županijski sud u Rijeci pod poslovnim brojem KŽ-717/2009 od 04. ožujka 2010. preinačio je prvostupanjsku presudu u odnosu na kaznena djela pod točkom 11., 22., 23., 40., 41., 46. i 47. te je u odnosu na te točke optužba odbijena, a isto tako okrivljeni Lenko Đeldum je pravomoćno osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 3 mjeseca.

22. Na okolnost utvrđenja je li tužiteljica Marija Nikić skriptor spornog potpisa na spornom Ugovoru broj 62148/2004 provedeno je grafološko vještačenje po ustanovi Ivan Vučetić iz Zagreba. U svom mišljenju ustanova je navela da Marija Nikić nije skriptor spornih potpisa na predmetnom Ugovoru o kreditu broj 62148/2004 od 09. veljače 2004. koji se nalaze na listu spisa 140-141. Sud je nalaz i mišljenje prihvatio kao stručno i objektivno, a stranke na isti nisu imale primjedbi.

23. Nadalje, na okolnost je li Jasna Flod potpisala i parafirala Ugovor o kreditu br. 62148/04 od 9. veljače 2004 također je provedeno grafološko vještačenje po Centru za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić", iz čijeg nalaza i mišljenja proizlazi da Jasna Flod vjerojatno nije skriptor spornog potpisa „JFlod” na predmetnom Ugovoru o kreditu br. 62148/04, od 09.02.2004., list 107 spisa te da nema temelja za identifikaciju skriptora spornog potpisa Jasne Flod, oblikovanog kao „FJ”, na predmetnom ugovoru o kreditu br. 62148/04, list 106 spisa. I ovaj nalaz je sud prihvatio kao stručan i objektivn, pri čemu stranke na isti nisu imale primjedbi.

24. Tužiteljica je u bitnom iskazala da je iz studentskih dana poznavala Lenka Đelduma, te da ju je prilikom susreta na Korzu 2004. zamolio da bude jamac njegovoj rođakinji koja da je zaposlena u njegovoj firmi i da ima uredna primanja, a on da će joj skidati rate kredita od plaće. Nakon 15-20 dana ponovno da su se sreli te da mu je donijela od svoje tvrtke formulare, odreske od plaće radi podizanja kredita kako da bi mu mogla biti jamac. Njihov treći susret da je bio kod javnog bilježnika radi potpisivanja izjave o suglasnosti o zapljeni plaće. Nije detaljno čitala veliki broj papira, ali da je potpisala tu izjavu. Nakon toga više nije bila u kontaktu s Đeldumom, već da joj je protekom mjesec dana na kućnu adresu došla obavijest od strane Splitske banke koju da nije otvarala. U nekoliko navrata da je pozivala Đelduma koji je uzimao te obavijesti od banke i iskazivao joj je da će on to sve srediti. Kasnije da su ponovno dolazile opomene, a on ih on više nije preuzimao. Ona da je bila zaposlena u Rijeka projektu, a Đeldum da je krivotvorio svu dokumentaciju i napisao da je ona zaposlena u Rijeka prometu tako da su je iz Rijeka prometa nazivali i obavještavali da joj je pristigla ovrha, a ona da u tom trgovačkom društvu nije nikad bila zaposlena. Tamo da je bio krivotvoren potpis direktora i pečat firme. Ugovore o kreditu da nikada nije vidjela, a kamoli potpisala. Kada su bili kod javnog bilježnika radi davanja izjave o suglasnosti, Đeldum da joj je naveo da još neku dokumentaciju treba zaprimiti kod kuće i da bi je trebalo potpisati, ali da možda to i neće potpisivati jer da on ima neku ženu u banci u Zadru koja da će sve to srediti. Ona da nije nikad potpisala Ugovor 62148/2004.

Nikada da nije bila u Zadru. Prilikom susreta s Đeldumom da ga nije detaljnije ispitala o korisniku kredita već da je on samo navodio da je korisnica njegova rođakinja koja da je kod njega zaposlena i da će on sve srediti te da oko tog neće biti nikakvih problema. Istog dana kod javnog bilježnika da je potpisala izjavu o suglasnosti zapljene u svezi nekog kredita za kojeg da joj Đeldum nije detaljnije navodio za koga je, a kasnije da je saznala da se radi o Jasni Flod. On da joj nije spominjao ime Jasna Flod niti da joj je o njoj bilo što iskazivao. Tužiteljica je pojasnila da joj je dana 09. veljače 2004. Đeldum rekao da će potpisati izjavu o suglasnosti zapljene za rođakinju, ali joj nije naveo da će potpisati još jednu izjavu nego joj je prezentirao hrpu nekih papira koje da je ona sve potpisivala. Sve je potpisivala kako joj je navodio Đeldum i javni bilježnik, a istu dokumentaciju da nije čitala. U tom trenutku da je imala povjerenja u Đelduma jer da ga je poznavala od ranije, ali da joj nije bilo poznato da se on bavi nekim nezakonitim radnjama. To da je tek kasnije saznala čitajući novine. Na poseban upit punomoćnice tužiteljice je li tužiteljica ikada bila kontaktirala od strane banke, njenog referenta u smislu potpisivanja Ugovora o kreditu, tužiteljica je navela da je nikad nitko nije kontaktirao od strane banke po tom pitanju bilo usmeno bilo pismeno. Isto tako da nije imala nikakvu komunikaciju usmenu niti pismenu s Jasnom Flod niti Danijelom Pišpek. Prilikom potpisivanja izjave o suglasnosti s njom nije bila niti Jasna Flod niti Danijela Pišpek već samo Lenko Đeldum. Ugovore o kreditu da je prvi puta vidjela kad je bila pozivana kao svjedok u ovosudnim predmetima koje je Iva Sorta Bilajac vodila protiv banke. Tada da je uočila da predmetni potpisi na Ugovorima o kreditu nisu njeni. Nakon potpisivanja izjava, Đelduma da nije više čula niti vidjela, a gospođu Flod da je prvi puta vidjela u sudskom postupku i to u postupku Ive Sorte Bilajac.

25. Tuženica Jasna Flod u bitnom je navela da ona nije nikada podigla nikakav kredit, niti da je to mogla učiniti budući da je bila kreditno nesposobna i nalazila se na Zavodu za zapošljavanje. Nikada ranije da nije vidjela tužiteljicu Mariju Nikić niti svjedokinju Ivu Sorta Bilajac. U ranijem postupku u kojem je tužiteljica bila Iva Sorta Bilajac da je bila saslušana i djelatnica banke koja da je navodila da nju nikada u životu nije vidjela niti da je ona potpisivala neke ugovore ili isprave s bankom. Predmetni kredit da su se odobrali u Zadru i tada da je djelatnica banke iskazala da je ona samo kontaktirala s Lenkom Đeldumom, njegovom suprugom, kćerkom i zetom. Lenko Đeldum da je ranije stanovao u istoj zgradi u kojoj i ona stanuje, isti da je bio prevarant i da joj je iskazivao neistine u svezi osobnog života, nekretnina i svega ostalog. Prilikom dopunskog saslušanja u bitnom je navela da nije nikada bila klijent Splitske banke i nisam nikada bila u toj banci radi ishođenja kredita. Toj banci nije predložila nikakve osobne podatke, nije im predala osobnu iskaznicu ni kopiju, nije ni bila tamo u poslovnici u Zadru a niti u Rijeci. Nije predala nikakav kreditni zahtjev, bila je kreditno nesposobna i na birou. Nju je Lenko Đeldum prevario i to ne samo vezano za ovaj kredit u Splitskoj banci već i u Riječkoj banci i Privrednoj banci Zagreb. Njemu nikada nije dala nikakvu punomoć niti mu je dala na uvid svoje osobne podatke. Potpis na Ugovoru o kreditu s lista 19 i 20 spisa nije njezin. Ona uvijek piše puno ime i prezime, s time da uvijek prvo piše prezime a onda ime. Paraf ne piše. Uvijek se potpisuje punim prezimenom i imenom. Ne zna ništa o tome da bi na njezino ime bio otvoren račun za isplatu sredstava po ovom kreditu, ta sredstva nije nikada dobila. Ona nije otvorila nikakav račun. Nije radila u Đeldumovoj firmi Jaz, tada je bila nezaposlena.

26. Svjedokinja Iva Sorta Bilajac Turina u bitnom je navela da je krajem 2003. stupila u kontakt s Lenkom Đeldum preko njenog tadašnjeg partnera Radovana Šoljage. Radovan Šoljaga da je predstavio Đelduma Lenka kao svog prijatelja i uspješnog poslovnog čovjeka koji na Krku gradi apartmane i ima benzinsku pumpu. Prilikom njihovog susreta Đeldum da joj spominjao njoj poznate osobe iz medicinskih krugova te da joj je to davalo dojam da je to jedan fin i pristojan gospodin. Bivši partner Šoljaga da joj je iskazivao sve najbolje o Đeldumu te da ga je opisivao kao uspješnog čovjeka, a spominjali su i tadašnjeg dekana Medicinskog fakulteta Kapovića kao potencijalnog jamca. Tada da joj ništa nije bilo sumnjivo niti čudno. Sa Đeldumom da se sastala tri puta. Do tada nije nikada dizala kredit i da nije bila uopće upoznata s hodogramom dizanja kredita. Nije znala što znači jamac, korisnik kredita i sl. Đeldum da ju je zamolio da pribavi izvadak plaće s Medicinskog fakulteta, što da je i učinila i početkom 2004. da je otišla kod javnog bilježnika Marije Dekleva u nazočnosti s Radovanom i Đeldumom. Ona da je potpisala jedan papir u tom uredu i to da se radilo o izjavi o suglasnosti zapljene na plaći, kojeg tada nije čitala. Nije joj bilo poznato o kojem iznosu se radilo da bi Đeldum podignuo kredit. On da joj je iskazivao da će sve biti u redu, a ona da će mu biti samo jamac. Prilikom ovjere potpisa kod javnog bilježnika predmetna dokumentacija glede kredita da je bila unaprijed dostavljena te da se ništa nije pisalo u njenoj nazočnosti, već da je ona samo potpisala taj komad papira. Bilježnik da ju je samo tražio osobnu iskaznicu i navodio gdje se treba potpisati. Potpisala se na izjavu i u knjigu. Prvi put da joj se pojavila sumnja da nešto nije u redu s tim kreditom i potpisom jamstva kad je u svibnju ili lipnju 2004. dobila opomenu Splitske banke i tada da se navodio korisnik kredita Jasna Flod. Za to ime da je tada prvi puta čula. Njena primanja da su stizala preko Zagrebačke banke pa da je tada mislila da se to sigurno radi nešto oko kredita Đelduma jer da je ta opomena bila od strane Splitske banke. Tada da je nazvala Đelduma s upitom čemu se radi, on da je odgovorio da je to njegov kredit, ali zbog procedura i formalnosti da mu je lakše bilo staviti kredit na Jasnu Flod, ali da se oko toga ne treba ništa brinuti. Naveo joj je da on ima svoju dragu prijateljicu Anu u poslovnici Splitske banke u Zadru koja da za njega i sve to rješava. Đeldum da joj je dao na uvid uplatnicu u svezi plaćanja rate kredita za koju joj je došla opomena. Nakon toga da je zatražila pravnu pomoć kod odvjetnice Spasojević. Nije imala primjerak Ugovora o kreditu niti drugih dokumenta. Nakon što je izvršila uvid u dostavljeni joj Ugovor o kreditu kojeg joj je dostavila banka, da je primijetila da potpis jamca platca uopće nije njen potpis. Tada da je prvi puta vidjela taj Ugovor. Kod naslovnog suda da je pokrenula parnični postupak pod poslovnim brojem P-602/06 radi ništavosti ugovora. U tom postupku da je donijeta presuda u kojoj je utvrđeno da je ništav Ugovor o kreditu 62148/2004 od 09. veljače 2004. Također da je stavljena izvan snage izjava o suglasnosti zapljene, a određena je i privremena mjera. Ona da je tužila gospođu Flod i Splitsku banku. Odlučujući o izjavljenim žalbama, prvostupanjska presuda da je bila potvrđena od strane Županijskog suda u Požegi pod poslovnim brojem GŽ-736/2008. Navela je da bila svjedok i u kaznenom postupku i tada da je na toj raspravi bilo još 30 osoba koje su sve bile prevarene na sličan način. Lenko Đeldum da je u ime njoj nepoznatih osoba podizao kredite, a ostale osobe tih 30 prevarenih da su mu bili jamci ili korisnici kredita, tako da je Jasnu Flod prvi puta upoznala prilikom vođenja svoje parnice a gospođu Mariju Nikić na kaznenoj raspravi. Odlazeći kod bilježnika ovjeriti svoj potpis izjave o suglasnosti nije čula za ime ovdje tužiteljice Marije Nikić. Za nju da je prvi puta čula kad joj je prezentiran Ugovor o kreditu kojeg je dobila od banke. Kod bilježnika da nije potpisala nikakvu drugu ispravu osim

izjave o zapljeni plaće. Ona da nikada nije bila u Zadru, a pogotovo ne u banci niti da je bilo što potpisivala. Za vrijeme trajanja parnice, u kojoj je ona bila tužiteljica, da je saznala da je prvotuzena Jasna Flod bolesna, nezaposlena osoba pa prima socijalnu pomoć te da nikako ne bi mogla biti korisnica kredita. Isto tako bilo joj je poznato da je Marija Nikić bila navedena u jednoj potvrdi da je zaposlenik Rijeka prometa, što da nije točno jer da je ista bila zaposlena u Rijeka projektu d.o.o. Nikada da joj nitko nije dostavio neku dokumentaciju, posebice te da nije vidjela dokumentaciju o tvrtki Jaz d.o.o., izvod Trgovačkog suda za tu tvrtku kao ni bonitet tvrtke. Kad je ona potpisivala svoju izjavu o zapljeni plaće s njom da nije bila tužiteljica Marija Nikić niti Jasna Flod. Navedeno je svjedokinja ponovila i prilikom dopunskog saslušanja, da je izjavu o suglasnosti zapljene plaće potpisala kao jamac za neki kredit jer su je Đeldum i njezin tadašnji partner uvjerali da za nju neće biti nikakvih štetnih posljedica, no da nije potpisala bilo kakav ugovor o kreditu u svojstvu jamca, što je i dokazala u postupku poslovnog broja P-602/2006, da joj je Jasna Flod, koju je upoznala tek u tijeku postupka poslovnog broja P-602/2006, navela da ni ona nije potpisala nikakav ugovor, da je na isti način upoznala i Mariju Nikić koja joj je također rekla da nije potpisala nikakav ugovor, čak joj je spomenula to da su u tom navodnom ugovoru upisani pogrešni podaci o njezinom poslodavcu, odnosno naziv firme. Svjedokinja je izjavu o suglasnosti zapljene plaće misleći da je ona povezana s Lenkom Đeldumom, a nikako s njoj tada nepoznatim osobama Jasnom Flod i Marijom Nikić.

27. Svjedokinja Anđelka Miletić iskazala je da je 2004. radila u Splitskoj banci na poslovima odobravanja kredita. Ne sjeća se tuženice Jasne Flod kao klijentice banke. Prošlo je puno vremena i tada je bilo puno klijenata. Uobičajena procedura je bila takva da korisnici kredita ugovor potpisuju pred nama zaposlenicima banke, a istovjetnost odnosno identitet osobe utvrđivala se uvidom u osobnu iskaznicu čiju bi presliku priložili uz dokumentaciju spisa. Ne sjeća se da li su tužiteljica i tuženica Jasna Flod potpisale ugovor. Potpis ispod pečata na ugovoru je njeziji potpis. Sredstva kredita isplaćivala su se korisniku kredita. On je osobno kod banke morao otvoriti poseban račun u tu svrhu i u tu svrhu su se klijenti legitimirali osobnom iskaznicom. Jamčev potpis nije bio potreban na ugovoru o kreditu, on je potpisao ispravu kojom je jamčio za naplatu duga korisnika kredita. Ne sjeća se je li u to vrijeme postupala sukladno Pravilniku o kreditiranju građana (pročišćeni tekst) iz lipnja 2003. U svakom slučaju postojao je pravilnik po kojem se postupalo. Ne zna zašto su na konkretnom ugovoru potpisi jamaca. Ne zna da li je to bilo u skladu s pravilnikom. Gotovinski krediti kao što je ovaj u to vrijeme nisu trebali biti ovjereni po javnom bilježniku, samo izjava o zapljeni primanja. Teoretski je postojala mogućnost da korisnik kredita potpiše ugovor samostalno te da joj ga onda potpisanog preda. Ne vjeruje da bi utvrđivala identitet korisnika kredita na temelju kopije osobne iskaznice. Ne zna tko je u konkretnom slučaju otvorio račun za isplatu sredstava kredita. Nije provjeravala jesu li potpisi na ugovoru sukladni potpisima na osobnim iskaznicama kako korisnika tako i jamaca. Ugovori nisu davani strankama prije potpisivanja, potpisivali su se u poslovnici.

28. Svi provedeni dokazi, koji su o odlučnim činjenicama u potpunosti sukladni i neproturječni, ukazuju na to da ni tužiteljica niti tuženica Jasna Flod nisu potpisale Ugovor o kreditu broj 62148/04. Navedeno ponajprije proizlazi iz njihovih iskaza, koji su o tim i popratnim okolnostima bili vrlo detaljni i uvjerljivi pa ih je sud prihvatio kao istinite. Naime, obje su u svojim iskazima uputile na prijevarno postupanje Lenka Đelduma te je tako tužiteljica iskazala da ju je on zamolio da bude jamac za neki kredit

koji će otplaćivati njegova firma te da je kasnije saznala da je on krivotvorio svu dokumentaciju vezano za taj kredit i napisao da je tužiteljica zaposlena u Rijeka prometu tako da su je iz Rijeka prometa nazivali i obavještavali da joj je pristigla ovrha, a ona da u tom trgovačkom društvu nije nikad bila zaposlena, dok je tuženica Flod iskazala da je imenovani u istu svrhu krivotvorio podatke o njezinom zaposlenju (da je zaposlena u njegovom društvu JAZ, iako je tuženica u to vrijeme bila već dulje vrijeme nezaposlena). Istinitost iskaza tužiteljice i tuženice Flod potvrđuju i utvrđenja pravomoćnih sudskih odluka u predmetima poslovnih brojeva P-602/2006 i K-513/2005, prema kojima je Lenko Đeldum pravomoćno oglašen krivim radi počinjenja dvadesetdva kaznena djela protiv imovine, i to osamnaest kaznenih djela prijevare iz čl. 224. st. 1. i 4. Kaznenog zakona, četiri kaznena djela prijevare iz čl. 224. st. 1. KZ-a i dva kaznena djela protiv vjerodostojnosti isprava i to krivotvorenjem isprave iz čl. 311. st. 1. i 2. KZ-a, a kojom presudom je u činjeničnom supstratu obuhvaćen i Ugovor o kreditu za koji je tužiteljica potpisala Izjavu o suglasnosti zapljene br. Ov-2069/04. I presuda u parnici poslovnog broja P-602/2006 upućuje na istinitost tvrdnji tužiteljice i tuženice Jasne Flod, jer je u toj parnici, koja se vodila po tužbi Ive Sorta Bilajac (sada Sorta Bilajac Turina) utvrđeno je da su ništave i da nemaju pravni učinak odredbe istog spornog Ugovora o kreditu broj 62148/2004 od 09. veljače 2004. o jamstvu koji se odnose na tužiteljicu Ivu Sorta Bilajac, dok je ona u svom svjedočkom iskazu u ovom postupku pojasnila kako ni ona nikada nije potpisala predmetni Ugovor, što je potvrđeno i grafološkim vještačenjem u tom predmetu, pa svi ti dokazi u svojoj ukupnosti ukazuju da su potpisi na predmetnom Ugovoru krivotvoreni. Iako su već ova utvrđenja dostatna za zaključak da predmetni Ugovor o kreditu broj 62148/2004 od 9. veljače 2004. nisu potpisale niti Jasna Flod kao korisnik kredita, niti tužiteljica kao jamac, navedeno je u konačnici potvrđeno i rezultatima grafološkog vještačenja.

29. S druge strane, tužiteljica ni ne spori da je potpisala Izjavu o suglasnosti zapljene od 9. veljače 2004. ovjerenu kod javnog bilježnika Vesne Čuzele pod br. Ov-2068/04 od 10. veljače 2004., no tvrdi da joj je ista podmetnuta na potpis kad je istu takvu ispravu potpisivala kao jamac po drugom ugovoru o kreditu, a da je za ovaj Ugovor o kreditu saznala kad je bila pozvana kao svjedok u predmetu koji je Iva Sorta Bilajac vodila protiv banke.

30. U odnosu na navode tužiteljice da je Izjavu o suglasnosti zapljene od 9. veljače 2004. potpisala uslijed prijevare treće osobe, čime, dakle, upućuje na razloge poboynosti predmetnog pravnog posla zbog mana volje (članak 65. točka 3. Zakona o obveznim odnosima (1978) ("Službeni list SFRJ" br. 29/78., 39/85., 46/85., 57/89., "Narodne novine" br. 53/91., 73/91., 3/94., 111/93., dalje: ZOO/78), važećeg u vrijeme zaključenja spornih ugovora o kreditu) ističe se da prema članku 117. stavak 1. i 2. ZOO/78 pravo zahtijevati poništaj poboynog ugovora prestaje istekom roka od jedne godine od saznanja za razlog poboynosti, a to pravo u svakom slučaju prestaje istekom roka od tri godine od dana sklapanja ugovora. Tužiteljica je Izjavu potpisala 9. veljače 2004. te je za razloge poboynosti prema vlastitoj izjavi saznala najkasnije 7. svibnja 2007., kada je saslušana kao svjedok u parnici poslovnog broja P-602/2006, zbog čega su do podnošenja ove tužbe protekli i subjektivni i objektivni rok u kojem je tužiteljica mogla tražiti poništaj predmetne Izjave. Tužiteljica nije istaknula niti jedan drugi razlog nevaljalosti tog pravnog posla, a kako sud sudi u granicama postavljenog zahtjeva (članak 2. stavak 1. ZPP-a), što podrazumijeva i suđenje u okviru činjenica na kojima stranke temelje svoje zahtjeve, u ovom postupku nije utvrđeno postojanje

razloga ništavosti predmetne Izjave jer ista, prema stanju u spisu, nije protivna Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ni moralu društva (članak 103. ZOO/78).

31. Međutim, jamstvo se može dati samo za pravovaljanu obvezu (članak 977. stavak 1. ZOO/78), a po naravi stvari samo postojeća obveza može biti pravovaljana. Budući da je u postupku utvrđeno da tuženica Jasna Flod nije u svojstvu korisnika kredita potpisala Ugovor o kreditu broj 62148/2004, pri čemu takav dvostrani pravni posao može biti sklopljen samo suglasnošću volja stranaka (korisnika kredita i banke) izražene u pisanom obliku (članak 26., 1065. i 1066. ZOO/78), nedvojbeno je da zbog izostanka suglasnosti Jasne Flod kao korisnice kredita Ugovor o kreditu nije sklopljen, a posljedično nije uopće nastala obveza korisnice kredita da kredit vrati. Kako, dakle, nije nastala obveza za koju je Izjavom o suglasnosti zapljene od 9. veljače 2004. tužiteljica jamčila, to je bez pravnog učinka predmetna Izjava o suglasnosti jer se odnosi na obvezu koja je neegzistentna.

32. Ovdje je potrebno je naglasiti kako pravna teorija i sudska praksa razlikuju kategoriju nepostojećih ugovora kod kojih nisu uopće ispunjene pretpostavke za nastanak ugovora. Nepostojeće ugovore treba razlikovati od ništavih (ništetnih) ugovora koji jesu nastali, ali zato što su protivni javnom poretku ne proizvode pravne učinke. Tako, posljedica prividnog ugovora nije njegova ništavost, već da ugovor nije ni nastao budući da među stranama nema suglasnosti volje. Takvi ugovori, kao pravno neegzistirajući (nepostojeći) ne mogu biti protivni Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima te moralu društva slijedom toga niti ništavi. Slijedom navedenog, zahtjev radi utvrđenja ništavosti odredbi Ugovora kreditu valjalo je odbiti, a prihvatiti eventualno kumulirani zahtjev radi utvrđenja da su predmetne sporne odredbe Ugovora nepostojeće.

33. Što se tiče prigovora promašene pasivne legitimacije koji su istaknuli tuženici vezano za okolnost da je tuženik OTP banka d.d. d.d. tuženiku Eos Matrix d.o.o. ustupio tražbinu iz predmetnog Ugovora o kreditu ističe se da je odredbom članka 84. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., dalje ZOO) propisano da dužnik može isticati primatelju i one prigovore koje je mogao isticati ustupitelju do časa kada je saznao za ustupanje a to znači da se ustupom tražbine (cesijom) ne pogoršava položaj dužnika. Stoga ovaj sud ocjenjuje kako ovdje tužiteljica kao dužnik ima pravo isticati prigovore ništetnosti pravnoga posla (Ugovora o kreditu) odnosno prigovore da taj pravni posao nije sklopljen i ustupitelju i primatelju tražbine.

34. Konačno, tužiteljica je u ovoj pravnoj stvari ustala i prijedlogom radi osiguranja privremenom mjerom kojim je predložila da sud zabrani četvrtotuženiku EOS MATRIX d.o.o. prisilnu naplatu zapljenom mirovine koju prima i zapljenom novčanih sredstava po svim računima tužiteljice otvorenim kod bilo koje banke, štedionice ili osobe koja obavlja poslove pravnog prometa isplatom sve temeljem aktiviranja Izjave o zapljeni plaće od 09.02.2004. br. Ov-2069/04. Njoj da se temeljem izjave o zapljeni od 09. veljače 2004. naplaćuje, pljenidbom njene mirovine po tekućem računu i svim drugim novčanim sredstvima po računima u njenom vlasništvu te da trpi nenadoknadivu štetu budući da je prisilna naplata vršena temeljem Ugovora koji je ništetan. Isto tako ne provjeravavši autentičnost dokumentacije trećetuženik da krši osnovna pravila poslovanja. Četvrtotuženik da na temelju izjave o zapljeni od 2. veljače 2004. čeka

redosljed radi naplate od nje pljenidbom njene mirovine po tekućem računu i svim drugim novčanim sredstvima koji su u njenom vlasništvu, čime da joj prijeti nenadoknativa šteta.

35. Tuženik Eos Matrix d.o.o. je u očitovanju na taj prijedlog naveo da u konkretnom slučaju nisu ispunjene zakonske pretpostavke sukladno Ovršnom zakonu za određivanje privremene mjere. Predlagateljica osiguranja da je stavila prijedlog za osiguranje nenovčane tražbine zabranu četvrtotuženiku za prisilnom naplatom temeljem izjave o zapljeni plaće od 09.02.2004. br. Ov- 2069/04. U čl. 346. OZ-a da su propisane pretpostavke za određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine. Predlagateljica da nije ničim dokazala prijetnju nenadoknativne štete, a osobito što se poziva na radnje trećetuženog koji nemaju nikakve veze sa zakonskim pravom četvrtotuženog na prisilnu naplatu. Izjava o suglasnosti zapljene da ima pravni učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi koju je predlagateljica svojevrijedno potpisala i svoj potpis ovjerila kod javnog bilježnika. Četvrtotuženik-protivnik osiguranja da nije na nezakonit način došao u posjed izjave o suglasnosti zapljene, a tražbina protivnika osiguranja četvrtotuženog da nije izmirena.

36. Nesporno je da je izjava o zapljeni br. Ov-2068/04 podnesena na prisilnu naplatu kod Financijske agencije i Hrvatskog zavoda za mirovinske osiguranje.

37. Odredbom čl. 346. st. 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22., 06/24., dalje: OZ-a) propisano je da radi osiguranja nenovčane tražbine može se odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine te ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio znatno otežao ostvarenje tražbine osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari ili ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknativne štete.

38. Međutim, odlukom suda kojom bi se prihvatio prijedlog tužiteljice i odredila predložena privremena mjera izravno bi se interveniralo u već započeti ovršni postupak te onemogućilo tuženika Eos Matrix d.o.o. kao ovrhovoditelja u ostvarenju njegove tražbine koja proizlazi iz predmetne ovršne isprave mimo pravnih sredstava predviđenih OZ-om, a što nije dopušteno. Točno je da je člankom 341. st. 1. OZ-a propisano da se privremena mjera može predložiti prije pokretanja i tijekom sudskoga ili upravnoga postupka te nakon završetka tih postupaka, sve dok ovrha ne bude provedena. Međutim, niti jednom privremenom mjerom se ne može zabraniti provođenje sudskog (ili upravnog) postupka pa tako niti postupka izravne naplate ili izvansudske ovrhe, kao što to tužiteljica predlaže u ovom postupku (tako i Županijski sud u Puli-Pola, posl.br. GŽ Ovr-366/2023-3 od 27. prosinca 2023, Županijski sud u Velikog Gorici posl.br. GŽ Ovr-85/2022-2 od 1. rujna 2022., Županijski sud u Zagrebu, posl.br. GŽ Ovr-459/2023-2 od 3. ožujka 2023.). Tužiteljica za zaštitu svojih prava u pogledu izvansudske ovrhe koja se provodi na raspolaganju ima pravna sredstva iz članka 284. stavak 5. OZ-a, budući da predmetna isprava ima učinak rješenja o ovrsi (članak 202. stavak 3. OZ-a), a u pogledu izravne naplate pravna sredstva iz članka 210. OZ-a. Stoga je odlučeno kao u izreci rješenja.

39. Budući da je tužiteljica u ovoj pravnoj stvari uspjela u pogledu utvrđenja da su nepostojeće odredbe Ugovora o kreditu br. 62148/04 od 09.02.2004. o jamstvu te da je bez učinka Izjava o zapljeni ovjerena pod brojem OV-2069/2004, dok nije uspjela sa zahtjevom radi utvrđenja ništavosti odredbi Ugovora o kreditu br. 62165/04 od 09.02.2004. o jamstvu te da je bez učinka Izjava o zapljeni ovjerena pod brojem OV-2069/2008, ocjena je ovog suda da su stranke, kvalitativno i kvantitativno, djelomično uspjele u parnici s približno jednakim dijelovima. Stoga je uz primjenu članka 154. stavka 4. ZPP-a odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove. U odnosu na trošak povodom prijedloga za osiguranje, tužiteljica bi isti na temelju članka 14. stavak 5. OZ-a bila dužna naknaditi tuženicima, no niti jedan od tuženika nije zatražio naknadu troškova u odnosu na postupak osiguranja.

U Opatiji 27. kolovoza 2026.

Sutkinja:

Ana Župić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi pisano u 4 primjerka putem ovog suda, odnosno sukladno odredbi čl. 106.a st. 5. ZPP-a. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženicima po punomoćnicima

Broj zapisa: **9-3088c-397b7**

Kontrolni broj: **0b37e-be0bf-28242**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.